

”Jag visste väldigt lite om vad jag gav mig in på när jag sökte en sjukskötersketjänst här. Jag ville bort från den traditionella vården, ville jobba nära människor, möta och få en relation till dem. Det blev ett uppvaknande för mig som inte var helt enkelt. Att möta människor så naket som man gör här väckte väldigt mycket tankar och känslor om livet och döden. Vad är meningen med allt? Vilka påfrestningar vi människor kan få möta!

Efter några månader fick jag en sådan stark upplevelse: Jag minns hur jag stod inne på sjuksköterskeexpeditionen och såg ut genom fönstret samtidigt som jag tänkte: ’Jag vet inte om jag är här för deras skull eller om de är här för min skull.’ ”

”När det gått så lång tid att gästen släpper taget om sina barn är det en befrielse. Eller så är det en befrielse från min egen ångest. För jag är också mamma. Kanske är det så att hon är så sjuk att hon inte orkar hålla taget men vi vill gärna lägga in att det handlar om mognad. Vi vill gärna lägga in saker i det, som passar oss. Det ska vara fint att dö.”

”Jag har lärt mig något väsentligt av att jobba här, nämligen att livet är den här upplevelsen av stunden. Trots att man vet att man snart ska dö, kan man säga: ”Åh vad det är underbart att sitta här i solen och äta glass!” Man kan njuta ända tills man dör. Det är precis så det är i livet. Det finns inga garantier. Det finns bara nu.”